

State-Level Social–Emotional Learning Standards: Implications for Practice and Research. *School Psychology Review*, 47 (3), 316–326. doi: 10.17105/SPR-2017.0116.V47-3.

7. Grant, M.J. and Booth, A. (2009) A Typology of Reviews: An Analysis of 14 Review Types and Associated Methodologies. *Health Information & Libraries Journal*, 26, 91-108. <http://dx.doi.org/10.1111/j.1471-1842.2009.00848.x>.

8. Greenberg, M. T. (2023). *Evidence for social and emotional learning in schools*. Learning Policy Institute. <https://doi.org/10.54300/928.269>.

9. Talvio, M., Berg, M., Litmanen, t., Lonka, K. (2016). The Benefits of Educators Workshops on their social and emotional intelligence in Four Countries. *Creative Education*, 7: 2803–2820. <http://dx.doi.org/10.4236/ce.2016.718260>.

Дмитро АНІСІМОВ,
доктор філософії в галузі права,
викладач кафедри спеціальної
фізичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ЩОДО НЕОБХІДНОСТІ ІННОВАЦІЙНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У ГАЛУЗІ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Загальновідомо, що в умовах складної соціально-політичної та воєнно-економічної ситуації в державі надважливе значення задля успішного забезпечення гарантованого Конституцією України правопорядку і громадської безпеки в державі має достатній рівень підготовленості працівників Національної поліції України до ефективних та злагоджених дій у штатних та екстремальних ситуаціях [1, с. 5]. Фахова підготовленість працівників Національної поліції України та здобувачів вищої освіти в закладах вищої освіти зі специфічними умовами навчання є вирішальним чинником якості правоохоронної діяльності, забезпечення законності при охороні правопорядку та боротьби зі злочинністю [2, с. 1]. Високий рівень фізичної підготовленості, як складової частини фахової підготовленості, гарантує ефективність виконання оперативно-службових завдань, забезпечення особистої безпеки працівника Національної поліції України та його оточення. Виходячи з цього проблема фізичної підготовленості працівників правоохоронних органів сьогодні, як ніколи є актуальною [3, с. 14; 4, с. 3092].

Постійне підвищення вимог до фізичної підготовленості співробітників силових відомств зумовлюється реаліями сучасної ситуації

в країні та світі. Саме вони визначають необхідність розширення сфери наукових досліджень, спрямованих на вдосконалення методики підготовки співробітників до дій в екстремальних ситуаціях, необхідність пошуку нових підходів до організації процесу фізичної підготовки, що містить у собі не тільки педагогічні та психологічні, а й фізіологічні, медико-біологічні та соціологічні аспекти [5, с. 110].

Разом із тим, в межах проведеного нами дослідження було здійснено анкетування здобувачів вищої освіти 1–4 курсів навчання різних факультетів, які здійснюють навчання у Дніпропетровському державному університеті внутрішніх справ за державним замовленням, які цілому представляють всі області України (825 респондентів). Тож більшість респондентів вважають, що фізична підготовленість є одним із найважливіших складових фахової підготовленості працівників правоохоронних органів (на що вказало 93 % респондентів від загальної кількості опитаних).

Ба більше, під час анкетування слідчих та оперативних працівників Національної поліції України, які проходили курси підвищення кваліфікації у Дніпропетровському державному університеті внутрішніх справ протягом серпня 2022-червня 2023 року та представляють всі області України (загалом 190 респондентів), було встановлено, що на сьогоднішній день рівень фізичної підготовленості працівників правоохоронних органів має надвисоке значення (на цьому наголосило 93 % анкетованих).

Отже, сучасний державно-політичний та суспільно-економічний стан в якому перебуває Україна, встановлює нові вимоги перед суспільством. Наріжним каменем при цьому, виступають правоохоронні органи, які є знаряддям забезпечення миру та правопорядку [6, с. 345; 7, с. 47]. Масове поширення зброї серед колишнього мирного населення, диверсійні дії ворожих спеціальних підрозділів, зачистка звільнених від окупації територій України, мародерство, все це та багато іншого, зумовлює необхідність кардинального переосмислення фізичної підготовки майбутніх працівників правоохоронних органів.

1. Анісімов Д. О. Окремі питання фізичної підготовки курсантів першого курсу Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. *Службова підготовка як система заходів, спрямованих на удосконалення знань, умінь та навичок працівників Національної поліції України* : матеріали круглого столу, (м. Одеса, 02 листопада 2018). Одеса : ОДУВС, 2018. С. 5–6.

2. Anisimov D., Petrushin D., Boguslavsky V. Improvement of physical training of first-year cadets of Dnipropetrovsk state university of internal affairs. *Scientific space in the condition of global transformations of the modern world* : Scientific monograph. Riga, Latvia : Baltija Publishing, 2022. S. 1–20. DOI: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-255-5-1>

3. Anisimov D., Antipova A. Gender aspects of physical training of law enforcement

officers. *Molodyi vchenyi*. 2022. № 10 (110). S. 14–16. DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2022-10-110-3>

4. Anisimov D. O., Shablysty V. V. Doping as a global problem of the 21st century on account of its illegal influence on the results of official sports competitions. *Wiadomosci lekarskie*. 74.11 cz 2, S. 3092–3097. DOI: <https://doi.org/10.36740/WLek202111239>

5. Petrushin D., Anisimov D., Pozhidaev M. Methodology for the development of special physical abilities of cadets in laying the foundation for the best education of the National Police of Ukraine with crossfit systems. *Molodyi vchenyi*. 2019. № 2 (66). S. 345–348. DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2019-2-66-75>

6. Соловей О., Пожидаєв М., Анісімов Д., Вознюк К., Логвиненко М. Особливості фізичного стану курсантів, які займаються єдиноборствами при підготовці до професійної діяльності. *Фізична культура, спорт та здоров'я нації*. 2020. (10). С. 47–54.

Ольга АЛФЬОРОВА,

аспірант

Харківського національного

університету внутрішніх справ

ПРАВОРОЗУМІННЯ ГУМАНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ НАСЕЛЕННЮ В УКРАЇНІ

Досліджуючи проблематику праворозуміння, Луцький Р. П., свого часу, наголошував на тому, що актуальність проблеми праворозуміння зумовлена не тільки теоретичною, але й практичною важливістю, оскільки сприйняття юристом того чи іншого типу праворозуміння робить вирішальний вплив на його методологічну, світоглядну та ціннісно-орієнтаційну позицію. Особливо очевидно цей вплив проявляється у юристів-практиків, які здійснюють свою професійну діяльність в сфері законотворчості та правозастосування [1, с. 53].

Не обходить вищезазначений підхід і сприйняття правового підґрунтя сфери гуманітарної допомоги населенню в Україні. Інакше кажучи, для більш ефективної реалізації можливостей держави, суспільства та окремих осіб у сфері надання допомоги населенню або окремим особам у зв'язку з соціальною незахищеністю, матеріальною незабезпеченістю, важким фінансовим становищем, виникненням надзвичайного стану, зокрема внаслідок стихійного лиха, аварій, епідемій і епізоотій, екологічних, техногенних та інших катастроф, які створюють загрозу для життя і здоров'я населення, або тяжкою хворобою конкретних фізичних осіб, а також для підготовки до збройного захисту держави та її захисту у разі збройної агресії або збройного конфлікту.

Треба наголосити на тому, що цю сферу в українському правовому полі регулює ціла низка нормативно-правових актів, а саме: Закон України (далі –